

En Fumat i Cala Engossalba (Formentor)

Diumenge 4, Maig 2008

Aquesta ha estat la primera “sortida geogràfica” proposada i realitzada per la SOGIB juntament amb el Col·legi de Geògrafs. La cita era en diumenge a les 9 (segurament ben dematí per molts) vora la rodona que desvia el trànsit al Port de Pollença i a Lluc. I s’ha de dir que tots els participants han estat ben puntuals, cosa d’agrair avui en dia. D’aquesta manera ja hi érem tots, i només ens faltava fer cotxada (per tal d’estalviar combustible i anar entaulant conversa, com a bons geògrafs). El punt d’inici de la caminada era encara a una mitja hora de camí en direcció al far de Formentor.

Una vegada els cotxes estaven ben col·locadets ens hem posat les motxilles i hem començat a fer camí, són les deu menys un quart. Transitem uns 800 metres per carretera durant el tram inicial, ja tenim en front el nostre objectiu del dia, En Fumat. A mà dreta hem pogut observar Cala Figuera i El Cap de Catalunya. Seguidament hem agafat el camí vell que duia al far i que ens porta fins al coll prop del cim. Aquest transita pel coster NO pujant tira a tira (“sin prisa pero sin pausa”) pel que no es fa pesat. Una vegada arribats al coll, seguim un reguerol de fites que ens portaran al cim d’En Fumat, amb una alçada de 330 metres. Aquest és el tram més empinat en el qual l’esforç s’acusava sobretot si el berenar havia estat lleuger. Arribats a damunt ja podíem gaudir de les meravelloses vistes. De la Badia d’Alcúdia, de la Badia de Pollença, del Cap Pinar, de la Península d’Artà, del Pla de Mallorca, del Massanella i el Puig Major, etc. Inclús en un moment de lucidesa s’ha divisat l’illa de Menorca. Ah!, i no ens podem oblidar de Cala Engossalba, la qual s’intuïa davant nostre.

Reposades les forces amb un petit refrigeri, hem continuat desfent el camí fins al coll. Una baixada prou empinada com per poar en marxa els 5 sentits. Des del coll hem seguit el camí vell en direcció descendent cap a una petita torrentera que ens conduirà a Cala Engossalba. El camí en aquest indret es perd, i per arribar al llit del torrent s’ha d’anar amb precaució. Quan trepitgem la llera del torrent ens adonem de la diferencia d’anar per un bon camí. Cala Engossalba no és enfora, aproximadament a un km per dins la torrentera. Malgrat la proximitat, és el tros de l’excursió que ens demanda més esforç per part dels nostres músculs. El dia ens acompanya, el sol comença a picar, però des de la mar entra una suau i fresca brisa. A la fi divisem l’aigua!, tranquil·la i transparenta, com dient-nos; aquí us esper. Son aproximadament la una del migdia. Ens sobra el temps per descansar, nedar (només els més agosarats) i per suposat dinar.

Després d’una hora i mitja de “relax” ens hem tornat a posar les motxilles a l’esquena i per amunt s’ha dit! Aquesta vegada però, per un tiranyet que circula vora una altra torrentera hem anat ascendint i guanyant metres. Els cotxes es troben a uns 180 metres d’alçada i nosaltres partim del nivell de la mar. Però el grup es compacte i sense frisar en mitja horeta ens plantem al punt de partida.

La sortida ha resultat senzilla i a la vegada preciosa. I la gent s’ho ha passat d’allò mes be. Per nosaltres ha resultat to un èxit!